

Look-through-jaottelumenetelmää koskevat ohjeet

Johdanto

- 1.1 Euroopan valvontaviranomaisen perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 (jäljempänä "EIOPA asetus")¹ mukaisesti EIOPA laatii ohjeet look-through-jaottelumenetelmästä.
- 1.2 Nämä ohjeet liittyvät vakuutus- ja jälleenvakuutusliiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (jäljempänä "Solvenssi II")² 104 ja 105 artiklaan.
- 1.3 Nämä ohjeet osoitetaan valvontaviranomaisille Solvenssi II mukaisesti.
- 1.4 Näiden ohjeiden on tarkoitus lisätä ammattikäytännön yhtenäisyyttä ja lähentymistä, kun look-through-jaottelumenetelmää sovelletaan kaiken tyyppisiin ja kokoisiin yksittäisiin yrityksiin standardikaavaa käyttäen jäsenvaltioissa.
- 1.5 Näiden ohjeiden on tarkoitus tukea yrityksiä niiden laskiessa markkinariskiään Solvenssi II mukaisiin vakavaraisuuspääomavaatimuksiin liittyen.
- 1.6 Look-through-jaottelumenetelmän soveltamista harkitaan vain tapauksiin, jotka eivät täytä riskien vähentämistekniikoiden vaatimuksia. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset käyttävät riskien vähentämistekniikoita, oletuksena on, että taustalla olevat riskit ymmärretään on ja jo käyty läpi [looked-through].
- 1.7 Ellei termejä ei ole määritelty näissä ohjeissa, niiden merkitys on määritelty laeissa, joihin viitataan johdannossa..
- 1.8 Tämä ohjeisto tulee voimaan 1. huhtikuuta 2015.

Ohje 1 – Rahamarkkinarahastot

- 1.9 Yritysten tulisi soveltaa look-through-jaottelumenetelmää rahamarkkinarahastoihin.

Ohje 2 – Toistojen määrä

- 1.10 Yritysten tulisi suorittaa riittävä määrä toistoja look-through-jaottelumenetelmässä, kun se on asianmukaista (esim. kun rahasto on sijoitettu toisiin rahastoihin) kaikkien olennaisten riskien huomioimiseen.

Ohje 3 – Kiinteistösijoitukset

- 1.11 Yritysten tulisi kattaa seuraavat sijoituskohteet omaisuusriskialamoduulissa:

¹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48–83

² EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1–155

(a) maa-alueet, rakennukset ja ei-siirrettävät omistusoikeudet;

(b) yrityksen omassa käytössä olevat kiinteistösijoitukset.

1.12 Pääomasijoitusten osalta sellaisessa yrityksessä, jossa keskitytään ainoastaan palvelujen hoitoon, kiinteistönhallintaan, kiinteistöalan hankekehittelyyn tai muuhun vastaavaan toimintaan, tulisi soveltaa osakealariskiosiota.

1.13 Kun yritykset sijoittavat kiinteistöihin yhteisten sijoitusyritysten kautta tai muihin rahastoiksi paketoituihin sijoituksiin, niiden tulisi soveltaa look-through-jaottelumenetelmää.

Ohje 4 – Tietojen ryhmittely

1.14 Täytäntöönpanotoimenpiteiden 84 artikla 3 kohta ryhmittelyissä, joissa korkomarginaalialariskiosio ja korkoalariskiosiosaturvattu omaisuus ryhmitellään kestävyöhykkeisiin, yritysten tulisi varmistaa, että vyöhykkeille asetetut kestot ovat järkevästi osoitettavissa³.

1.15 Kun ryhmittelyitä erilaisista luottoluokista käytetään, yritysten tulisi varmistaa, että ryhmille osoitetut luottoluokat ovat järkevästi osoitettavissa.

Ohje 5 – Tietojen ryhmittely ja keskittymäriski

1.16 Kun ryhmittelyä sovelletaan täytäntöönpanotoimenpiteiden 84 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteisrahaston perustana olevien varojen yksittäisiin altistumiin markkinakeskittymäriskin arvon laskemiseksi eikä voida osoittaa, että ryhmät joihin varat on jaettu, eivät sisällä mitään samaa yksittäistä altistumaa, yritysten tulisi olettaa, että kaikki omaisuuserät, joiden yksittäistä altistumaa ei voi yksilöidä, kuuluvat samaan yksittäiseen altistumaan.

1.17 Edellä olevaa kohtaa ei voi soveltaa, kun altistumarajat yksittäiseen altistumaan, joiden mukaan rahastoa hallinnoidaan, on olemassa.

1.18 Yritysten tulisi kerätä altistumia ryhmiin kohdan 1.16 mukaisesti kaikista yhteisrahastoista, joihin ovat sijoittaneet, ja sovittaa altistumat kaikissa ryhmissä yhteen tiedettyjen yksittäisten altistumien kanssa sijoitussalkkujensa omaisuuserissä.

Ohje 6 – Epäsuora altistuma katastrofiriskiin

1.19 Yritysten tulisi ottaa huomioon mahdolliset luotto- ja katastrofialtistumat laskettaessa vakavaraisuuspääomavaatimusta suhteessa epäsuoriin katastrofiriskeihin, kuten sellaisiin joukkolainoihin sijoituksiin, joiden takaisinmaksu on ehdollistettu tietyn katastrofitapahtuman esiintymättömyyteen.

1.20 Katastrofialtistumia tulisi kohdella niille sopivissa katastrofialaosiossa ikään kuin taustalla oleva katastrofialtistuma olisi suoraan yrityksen hallussa.

³ EUVL L 12, 17.01.2015, s. 1–797.

Ohje 7 – Yrityksen liikkeelle laskemat katastrofijoukkolainat

- 1.21 Kun yritys laskee liikkeelle katastrofijoukkolainan, joka ei täytä täytäntöönpanotoimenpiteiden 208–215 artikloiden vaatimuksia riskienvähennystekniikoista, niiden käsittelyn standardikaavalla ei tulisi johtaa pääomahuojennukseen näiden joukkolainojen katastrofiominaisuuksiin nähden.
- 1.22 Yritysten tulisi kohdella näitä katastrofijoukkolainoja vakavaraisuuspääomavaatimusta laskettaessa ikään kuin takaisinmaksuaikataulu ei olisi ehdollistettu katastrofitapahtuman esiintymättömyyteen.

Ohje 8 – Pitkäikäisyysjoukkolainat

- 1.23 Kun yritykset ostavat pitkäikäisyysjoukkolainoja, jotka eivät täytä riskien vähennystekniikoiden vaatimuksia täytäntöönpanotoimenpiteiden 208–215 artikloissa, niiden tulisi laskea pääomavaatimus suhteessa kuolleisuus- ja korkomarginaaliriskiin kohtien 1.24–1.28 mukaisesti.
- 1.24 Pääomavaatimuksen standardikaavan kuolleisuusalaosiossa tulisi perustua määräaikaisvakuutus sopimusten nimellissijoitussalkkuun:
- (a) maksamalla kuolemantapauksessa tietty summa;
 - (b) edustava otos viiteväestöryhmästä pitkäikäisyysindeksiin perustuen;
 - (c) kunkin määräaikaisvakuutus sopimuksen määräaika on kuponkikoron ehtojen mukainen.
- 1.25 Nimellissijoitussalkun tulisi olla yritysten niin rakentama, että parhaiden estimaattien oletuksissa toteutuu täysi etuusmaksujen summa maksettavaan kuponkikorkoon.
- 1.26 Korkomarginaalialariskiosion pääomavaatimus tulisi perustua joukkovelkakirjalainaan tai lainaan samalla markkina-arvolla, kestolla ja luottoluokalla kuin pitkäikäisyysinstrumentti.
- 1.27 Kun yritykset myyvät pitkäikäisyys joukkovelkoja, niiden tulisi laskea pääomavaatimus suhteessa pitkäikäisyysalaosioon ikään kuin nimellissijoitussalkku sisältäisi lahjoitus sopimuksia, joiden maksu olisi vaadittu summa saavutettaessa tietty ikä, jotka yhdessä tuottavat kassavirrat, jotka ovat samanarvoiset verrattuna joukkolainaan.
- 1.28 Yritysten ei tulisi harkita pitkäikäisyysjoukkolainoja, jotka eivät täytä täytäntöönpanotoimenpiteiden 208–215 artikloissa annettuja riskien vähennystekniikoiden vaatimuksia, arvonkasvuun, kun henkivakuutus riskiosiossa sovelletaan stressejä.

Vaatimusten mukaisuutta ja raportointia koskevat säännöt

- 1.29 Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset ja finanssilaitokset pyrkivät kaikin tavoin noudattamaan ohjeita ja suosituksia.

- 1.30 Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, pitäisi sisällyttää ne sääntely- tai valvontakehykseensä asianmukaisella tavalla.
- 1.31 Toimivaltaisten viranomaisten olisi vahvistettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä ilmoitettava perustelut, elleivät ne noudata tai aio noudattaa niitä, kahden kuukauden kuluessa käännettyjen ohjeiden julkaisemisesta.
- 1.32 Mikäli vastausta ei saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen noudattamatta ilmoittamisvelvollisuuden, mikä raportoidaan.

Tarkistusta koskeva loppusäännös

- 1.33 EIOPA arvioi nykyiset ohjeet myöhemmin uudelleen.